

BESZÉLGETÉS a DÉKÁNNAL

Michelberger tanár urat keresem - nyitok be a dékáni szoba előterébe.

- Nincs bent - szól hozzám a titkárnő gyanúsán méregető, szigorú tekintettel, mintha az imént éppen Nagy Sándor vagy Napóleon után érdeklődtem volna. - A dékán elvtársat itt nem tudja elérni - folytatja megenyhülve -, de ha ...

- Kicsit nehezen sikerült a tanár urat elérnem...

- Rengeteg helyen ott kell lennem, így aztán mindenütt csak néhány órát töltök hetente. Így valóban nagyon nehéz bárhol is elérni.

- A tanár úr, emellett, hogy dékán, számtalan társadalmi szervezet, tudományos társulat és folyóirat vezetője illetve munkatársa. Mennyire van kiemelkedő szerepe - gondolom számtalan feladata között - ennek a megbízatásnak?

- A dékáni munka nem az egyik a sok közül, hanem az elsődleges. A többi - mint említette is - „csak” társadalmi tevékenység.

- Ez azt jelenti, hogy a „csak”-ok most háttérbe szorulnak?

- Nem, ez azt jelenti, hogy jóval többet dolgozom, mint eddig.

- Talán sokunkban nem teljesen tiszta a kép: milyen feladatokat jelent dékánnak lenni?

- Nagyon sokrétű feladat, így talán csak vázlatosan mondok. Egyrészt a kar oktatási, nevelési, tudományos munkájának irányítása. Ez a terület kevesebb időt köti le, mert a dékánhelyettesek személyében nagyon jó munkatársaink vannak. Az egyes területeknek ők a felelősei, s nekem a vitás kérdések eldöntésében jut szerep. A másik a kar képviselése az egyetem életében. Ez már jóval több időt vesz igénybe, mert itt legtöbbször a dékánhelyettes sem helyettesíthet.

E kettőhöz szorosan hozzátartozik, hogy a karnak jó kapcsolatokat kell kiépítenie a felhasználó tárcákkal, a Közlekedési és az Ipari Minisztériummal, más egyetemekkel, főiskolákkal stb.

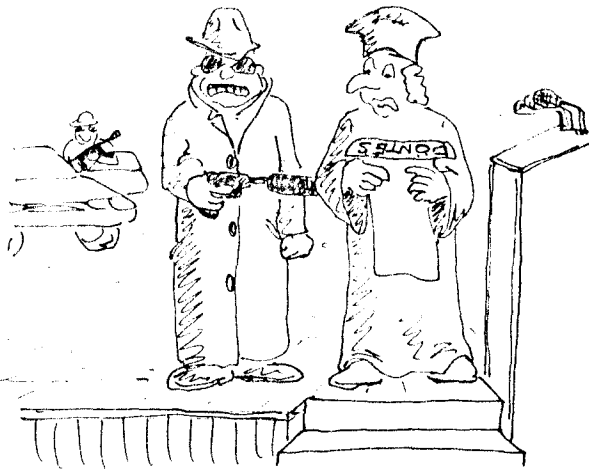
- Ön, mint tudjuk, a Mechanika Tanszék vezetője is. Várható-e, hogy a jövőben erősödik majd az alaptárgyi képzés kerünkön?

- Az alaptárgyi képzés erősítésének mindig is híve voltam. A hallgatók jövőendő mérnöki munkájához megfelelő természettudományos alapszükség. Egy dolgot itt föltétlenül el kell mondanom. Van egy olyan tévhit a hallgatóságban, hogy az alaptárgyak a nehezek, ezeken kell csak túljutni, és a többi akadályt már könnyebb venni. Azt hiszem, hogy ez a szemlélet a jövőben tarthatatlan lesz. Ezután az alaptárgyak lesznek könnyűek és a szaktárgyak nehezek. Hogy miért? Mert az alaptárgyakban az ember olyan idealizálásokat, absztrakciókat csinálhat, olyan modelleket alkothat, amilyeneket akar. Így az apparátus is, melyet a megoldáshoz használ, viszonylag leszűkíthető. A szaktárgyakban a modelleket már nem lehet tetszőlegesen absztrahálni. Itt nagyon sok esetben különleges kérdéseket kell vizsgálni, és ilyenkor - ezt nyugati egyetemeken tapasztaltam - sokkal erőteljesebben építenek a matematikára, mint akár más alaptárgyaknál.

Összességében azt mondhatnám el, hogy a jövőben az alaptárgyi képzésnek kisebb, a szak-tárgyinak jóval nagyobb mértékben kell erősödni.

- A karon hozott határozatok mennyiben csoportos és mennyiben egyéni döntés eredményei. Vagyis mekkora a kar mindenkori első emberének „személyi hatalma”?

- Nem beszélnek egyszemélyi hatalomról. Mindenképp kollektív testületi döntés születik a kérdésekben. A problémákat megvitatjuk a dékánhelyettesekkel, a kari négyesekkel /dékán-, párt-, szakszervezeti- és KISZ titkár/. Időnként meghívom a tanszékvezetőket, és az ő véleményüket is meghallgatom. Az esetek zömében végül is a Kari Tanács hoz döntést. Nagyon ritka /de nálam is volt már rá példa/, hogy egyéni döntést kell hozni, vagy a testülettel ellenkező álláspontra helyezkedik az ember. Ilyenkor magasabb fórum elé kerül az ügy, ahol természetesen nem mindig a dékának van igaza.

- A tanár úr — mint dékán — egy oktatási reformfolyamat közepébe csöppent bele. Hogyan értékelné a folyamatos számonkérés megszüntetését, az új szigorlat és államvizagarendszert, illetve milyen folytatásra számíthatunk?

- Minden pozitív eredményt ígérő kísérletet — értem alatta a nagyobb tudást, jobb szakmai felkészültséget — ami eddig véglegesítő volt, megtartunk, illetve ami még nincs végső formába öntve /szigorlati rendszer/, azzal ezt mihamarabb megteesszük. Ezzel együtt meg kell mondanom, hogy a jövőben nagyobb változtatásokat nem tervezünk. Persze a tényleges eredményeket szerintem majd csak úgy öt-

tíz év múlva lehet észlelni. Akkorra ugyanis már eltöltenek az új oktatási formában végzetek is néhány évet az iparban és az ottani eredményeik lesznek — lehetnek az igazán mérvadóak.

- Lehet úgy fogalmazni, hogy most a kivárási időszak következik?

- Igen, most meg kellene várni, hogy ezek a változások hogyan alakítják a mérnökképzés színvonalát. Az oktatógárdát fel kell készíteni az ő oldalukról is jelentkező magasabb követelményekre, az eszközállományt pedig — amilyen úton és módon lehet — a leggyorsabban a megfelelő szintre kell feltölteni.

- Tehát az elkövetkező néhány évben jelentősebb változtatás nem várható a karon?

- Hát ezt így nem lehet mondani. A közeljövőben tárgyalunk az új vizsgaszabályzatról, a kollégiumi működési és szervezeti-, fegyel-

mi szabályzatokról és egy sereg kérdést, amit az új oktatási törvénnyel kapcsolatban a minisztérium újra fogalmaz. Ezek nyilvánvalóan változásokat fognak jelenteni, de nem olyanokat, amelyek az oktatási folyamatot érintenék.

- A tanár úr dékáni megbízatása 3 évre szól. Vannak-e olyan konkrét tervei, melyeket e 3 alatt meg akar valósítani?

- Először is a felsőoktatás reformjából adódó összes feladat végrehajtása. A kar oktatóinak és hallgatóinak egy stabil alkotó munka lehetőség megteremtése. A vezető oktatók utánpótlásának biztosítása, a fiatal oktatókkal való fokozott foglalkozás. Ez a 3 feladat, amit magam elé tűztem, amikor a dékáni megbízatást megkaptam. Hozzá kell tennem, hogy nem vagyok teljesen kibékülve a kar eddigi tevékenységével sem. Persze ezekre a feladatokra a 3 év kevés lesz. Én csak el akarok indítani egy folyamatot, melyet majd az utódom folytat...

Kelemen László

3 SO-ROS

Járod a várost, lesed a kirakatokat. Kezed lassan ráfagy az ajándékcsomagokra. Érzed a tél hidegét — és a Karácsony melegét...

trónfosztás

Időpont: 1985. november 20. 24⁰⁰ óra.

Helyszín: Hajós Buli

Esemény: az est fénypontja-sztriptíz, s aki bemutatja: I. Miss Közlekkar !

Az a hölgy, akit 1985 februárjában a Kari Napok rendezvénytársaságán a zsüri választott meg I. Miss Közlekkarnak. A közönségnek -és bevalton nekem is- a második helyezett Emese jobban tetszett, s szívesebben láttam volna az ő fején csillogni a koronát. Szünni nem akaró tapsvihar szólt érte, de ez a zsürit nem befolyásolta. Hogy mindent miért írtam le? Íme néhány példa a nagyvilágból:

A világmindenség legszebbjeinek két legnagyobb vetélkedője a londoni és az amerikai. Londonban a Miss World kitüntető címet az USA-ban pedig Miss Universe-ért folyik a verseny. Amik minikettőben közösek- azon kívül, hogy mindkettőn csodálatos lányok vesznek részt- azok a szigorú szabályok és szigorú erkölcsök. A jelölteknek bizonyos erkölcsi követelményeknek is meg kell felelniük. Az 1981-es Miss World Gabriella Brun gyorsan lemondott, egy napig sem ülhetett a legszebbek trónján. Az ok: Benno Bellenbaum, a pornófilmek 32 éves producere Gabriellát több filmen is enyhén szólva hiányos öltözékben örököltette meg, ami nem felelt meg az előírásoknak. Az 1981-es év másik áldozata Patricia Hanetti, akitől a Miss Italia címet vonták meg, mert elvesztette fedhetetlenségét, ugyanis fedetlen kebelével fényképeztette magát. Vanessa Williams, az első színesbőrű Miss Amerika sem úszta meg. Ő azért bukott meg, mert négyévesével megválasztása előtt az egyik legmerészebb újjvilági szexlap, a Penthouse fotósának állt modellt meztelenül. Hasonlók vártak az 1985-ös Miss France-ra is. Miután Isabella Chandien-ről is több aktkép jelent meg, címétől megfosztották és-ahogy ez szokott lenni- a második helyezett fejére került a korona.

Úgy látszik a szépségkirálynóktól, a büszke miss-ektől nemcsak azt várják el, hogy a fizikai tökélyt testesítsék meg, hanem az erkölcsöt is, tehát ne csak gyönyörűek, hanem hamvasan ártatlanok és szemérmesek is legyenek.

Azt hiszem ezt mi is elvárhatjuk, vagyis már csak elvárhattuk volna az I. Miss Közlekkartól. Persze nincs semmi baj, van rá orvosság. Amint már utaltam rá az a szokás, hogy a kegyvesztett hölgy fejéről a második helyezett

miss-re száll. S ha már mi is választunk legszébbet, fogadjuk el és alkalmazzuk a szigorú szabályok- szigorú erkölcsöt elvét!

Mazsi

tankörbuli

Jött az ötlet. Miért ne valósítsuk meg?

Nagyszerűen indult. Teljesen véletlenszerűen kiválasztottuk leendő testvérosztályunkat. Ha már van testvércsoportunk, legyen ismerkedési est is. Összeállítottuk a programot. Videó, vetélkedő, szórakozás, ismerkedés.

Előzetes felmérés, becslés alapján rendeltünk, vetélkedői díjra, zsíroskenyérre még pénzt is gyűjtöttünk.

Helyszín a Drönk. Zártkörű rendezvény.

Minden a lehető legjobban indul. Videó- Woody Allen film. Vetélkedő- remek hangulat, jól sikerült poénok. Eddig csak azon szomorkodtunk, hogy a meghívott hölgyeknek csak kétharmada jött el. Később a lányokkal az élen azon szomorkodtak, hogy nincs megfelelő zene és tánc. Ezt azért a videózás kissé pótolta. A fogyasztás szabad volt. Kiderült, hogy a vendégeink kollégiuma szinte zárda rendszerű, a lányok elmentek. Aránylag jó hangulatban, kisebb sikerrelmennyel vonultunk aludni.

De később jött a „top of the bill”, a magas számla. Valaki épp a drága borokat kedvelte, közben mások is lejöttek fogyasztani, stb. Most jön a kérdés: 30-35 ember hogyan tud 80 üveg sört, 15 liternyi bort, X mennyiségű üdítőt elfogyasztani úgy, hogy senki sem volt ittas a legkisebb mértékben sem.

Mindegy, kár vitatkozni, legközelebb majd másképp csináljuk okosabb szervezéssel.

Mindenki a saját kárán tanul a legjobban.

Tóth Jenő

IRODALOM

SAROK

Kalász László

versei

Nem tudsz

te rajtunk segíteni fiam!
 ezt a 73 évet anyádnak
 ezt a 86 évet apádnak
 te már nem tudod
 nem tudhatod vissza:

a legfőbb babonás ember
 aki járt megrontani
 ez ellen is hiába keltél fel
 hiába verted a tüzet
 hiába viadaloztál ellene
 a harcnak csak ez a vége:
 nem tudsz te rajtunk segíteni fiam!

ezt a 159 évet te már nem tudod vissza
 nem tudhatod
 eszed mellett sem
 szíved mellett sem soha vissza!

pedig de szeretnéd
 de szeretnél lenni
 halállal vívó táltos

s talán miattunk életünkért
 lettél versektől átkos
 tüzet versz a rontás ellen
 hogy tudd is ki a rontó
 nem tudsz te rajtunk segíteni fiam

pénzzel sem
 mert mi már csak a végsőre gyűjtjük
 filléreinket

gyümölcsöseink levét már
 torunkra tároljuk
 fejfánknek neveljük legkedvesebb fáinkat
 apró nyugdíjunk koszorúra szánjuk
 de élünk még fiam!
 vágunk tüzelőt mindhalálig

ó ha te jössz
 semmit se számít!

nem kell már rajtunk segíteni fiam
 mi orrebukva is kapálunk
 csak ne legyen csak ne legyen
 igen nagy terhedre halálunk

Kár

hogy nem láthatják
 a gólyák
 ma reggel
 lezuhant a hó

dunna alá bújt
 Magyarország
 a tavaszig ér
 a takaró

M
E
L
Y

Holló - kék
 színű ez a
 k a r á c s o n y

Krisztus születését
 bejelentem a tanácson

Estére mindig

megöregszem
 éjszakánként meghalok
 hajnalban kell újraszületnem
 s felnevelnek a nappalok

ez a világ csináltvirág
 rugó a szára kés a szirma

a szívéig sebezze át
 mégis

ezt

ki leszakítja

Fut énekelve

fut a hullám énekelve
 kövekről szökell
 kövekről magasba szökell
 taraja gyöngyöz
 taraja hasonlít a gyöngyhöz
 amint visszahull
 amint folyóba visszahull

fekete patak
 én lassú fekete patak
 csak téged szeretlek
 csak téged testvéremet szeretlek
 hullámod elindított
 hullámod bennem is elindított
 egy kis hullámot
 egy kis fekete hullámot

s fut énekelve
 fut szomorúan énekelve
 kövekről szökell
 kövekről magasba szökell
 taraja gyöngyöz
 taraja hasonlít fekete könnyhöz
 midőn visszahull
 midőn folyóba visszahull

Sose azt

amit gondoltam
 mindig dadogtam a sorban
 nem sikerült az egésze
 sose szóltam felerészre se
 sose azt amit gondoltam
 sose álltam jól a sorban
 örök újonc - mind kilógtam
 sapkámot szememre toltam
 eszemet szívemben hordtam
 sose álltam jól a sorban
 jelentkeztem s mindig késve
 csak maradék-szemmiségre
 régtől szétrágják előlem
 ami miatt teremtődtem

Összeállította: Illés Árpád

EXPO '85

Ifjú feltalálók világkiállítása, európai sci-fi írók találkozója és konferencia a világűr békés felhasználásáért - mindez egyszerre Bulgária hangulatos, görög stílusú városában, Plovdivban. A KISZ is meghívást kapott erre a négy napos rendezvénysorozatra, tehát elutaztunk. A megérkezésünk nem volt éppen szerencsés, itthon viszonylag jó idő volt mikor elmentünk, Szófiában előbb a hó, aztán az eső esett. Miután a repülőtéren megtaláltuk a bennünket fogadó delegációt és nagyon bájos, de csak spanyolul beszélő kíséretet, autóba ültettek bennünket és irány a pályaudvar. Még három óra, és mielőtt megérkeztünk Plovdivba, Szudáni útitársaink meggyőztek arról, hogy mennyivel kényelmesebb, ha az embernek két felesége van. Nem kell egyik házából a másikba cipelgetni, mindkét helyen van egy. Aztán kiszálltunk a vonatból. A meglepetések itt kezdődtek. Egy nyakkendő s füstalembert várt bennünket egy kényelmes Renault busszal, hogy a még elegánsabb Novotel Hotelba vigyen bennünket. Fotocellás ajtó, a portás tiszteleg. Sajnos sok időnk nem volt, mert mintha csak minket vártak volna, elkezdődött a konferencia nyitőünnepsége. 35 országból érkeztek különböző ifjúsági szervezetek képviselői, országoként két fő, így bolgár vendéglátóinkkal együtt kb. 200-an voltunk ezen a konferencián. A plenáris üléseken és az esti beszélgetéseknél nyelvi nehézségeink nem voltak, öt nyelven - oroszul, angolul, franciául, németül és spanyolul volt szinkrontolmácsolás, lehetett válogatni. Angolul vagy oroszul mindenki beszélt, így utána szintén nem okozott gondot a társalgás.

A konferencia célja az volt, hogy megismerjük a többi ország fiataljainak véleményét a világűr millitarizálásának kérdésében, hogyan vélekednek erről a nyugati országok, elsősorban kommunista, ifjúsági szervezeteinek tagjai. Érdekes lett volna hallani más véleményeket is, de sajnos több szervezet nem fogadta el a meghívást.

A megnyitó utáni plenáris ülés kicsit nehezen indult, ezt vendéglátóink akadémikusok, úrhajósok, a világűr kutatásával fog-

lalkozó emberek meghívásával próbálták át-
hidalni - sikerrel. A következő napokban a plenáris üléseken aztán egymást követték a hozzászólások. Ezek tartalma általában csak kissé tért el egymástól. Volt azonban néhány nagyon érdekes felszólalás is. A Szovjetunióból - egy fiatal jogász - a világűr felhasználásának jogi oldaláról beszélt, egészen érdekes megvilágításban. A konferencia végén a záródokumentumot - melyben megállapították, hogy a naggyűlés elérte célját és támogatjuk a világűr demilitarizálásáért való törekvéseket - a 35 résztvevő ország közül 34 elfogadta.

Korábban írtam, hogy nemcsak egy rendezvény volt ebben az időben Plovdivban. Ekkor rendezték meg a fiatal feltalálók világkiállítását. Úgy érzem, néhány ország kicsit félreértette ezt, mert a jurától kezdve

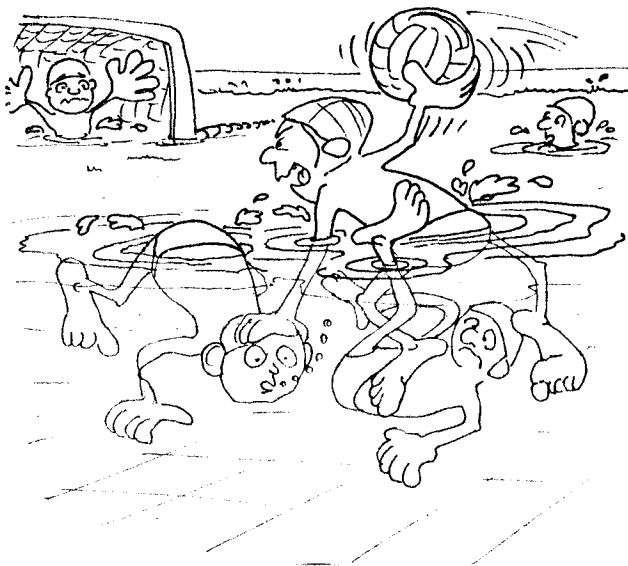

a bőrkabátig, mindent meg lehetett találni. Ami általában jellemző volt a különböző országok pavilonjaira, a számítógép. A bolgár pavilonban úttörők játszottak, programoztak valamilyen hazai fejlesztésű, de BASIC nyelvű számítógépen, a lengyel és szovjet pavilonban ki is lehetett próbálni őket, mint a magyar kiállításon lévő Commodore-t és Spectrumot. A kiállítás a műszaki ember számára valóban szívet gyönyörkögtető látvány. Az emberi elme egészen furcsa (torz) szüleményei voltak megtalálhatók itt. Nagyon tetszett a szovjet pavilonban kiállított autó, mely vonalait tekintve egy Opel Kadett-re emlékeztetett, csak olyan extrákkal felszerelve, mint turbokompresszor, hirtelen fékezés esetén a műszer-

falba becsúszó kormány. Mindez műanyagból, elegánsan, egyik moszkvai egyetem két diákjának kivitelezésében. Az autó működött, saját kerekein jött a Szovjetunióból, a végsebessége 160 km/h.

Kinttartózkodásunk négy napjának érdekes színtartója volt a szófiai mozgásszínház bemutatója. A világkatasztrófa után megmaradt emberpár egymásra találását dolgozták fel, érdekes mozdulatokkal, hang- és fényeffektusokkal. Ez az előadás nyitotta meg az európai sci-fi írók találkozóját, melynek magyar résztvevői is voltak.

- Palkovics László -

vizilabda

Mint arról régebben hírt adtunk, ez évben is vízbeszálltak az egyetemi hallgatók a BME Vizilabdabajnoka címért. Nos a végső sorrend:

1. Villamosmérnöki kar
2. Építész kar
3. Közlekedésmérnöki kar
4. Építő kar

síprogramok

gyer. tanf.	Nova Lesna magánház	XII. 26- I. 1
tanfolyam	Donovaly	I. 2- 5 I. 5- 11 I.18- 25
gyakorló	Nova Lesna	I.25- II. 1 II.14- 17 II.28- III.3 III. 7-10 III.14- 17 III.21- 24 III.28- 31
	Borovec	I.16- 23
	Svit	III.31-IV.5
gyer. tanf.	Svit	IV.6- 13
gyakorló	Buczkovice	XII.28- I.4
GLECCSER !	Kaprun	VI.9- 14
tanfolyam	Murau	I.25-II. 1

Részletesebb információ és megbeszélés a MAFG irodán, illetve a hirdetőtáblán megjelölt helyen és időben.

A BERLIN - ÜZLETHÁZ City Grill éttermében „Diák- szilvesztert” rendezünk 1985. december 31-én 21 órától másnap hajnalig.

Menü: 150 Ft

Előzetes érdeklődés és helyfoglalás a 316-585-ös telefonszámon vagy Marsovszky István üzletvezetőnél Budapest, V. Szt. István krt. 13.

Kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki Kar KISZ szervezete

Felelős kiadó: Boros András

Felelős szerkesztő: Kelemen László

Főszerkesztő: Nauner Csaba

Készítették: Pásztor Csilla, Genczler Jutka,

Bay Laci, Fábíán Zoli, Illés Árpí, Komcsák Miki,

Szemi, itt voltak az öreg csókák: Bambi, Selena

ti +1 fő/ de ő nem öreg és nem csóka! Feri, Szűcs Sanyi, Bánfai Zsolti, Szokolay Zsol

Benézett, de dolgozott is: N. Ági és B. Jancsi